

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 13 -05- 2019		
Prilog	Neposredno	Poštom
Klasa: UP/III-034-02/18-01/1054		
Hr. broj: 333-01/19-9		
Poslovni broj: UsII-179/19-7		

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić imr.sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski hidrografski institut, Split, Zrinsko-Frankopanska 161, zastupan po ravnateljici Vinki Kolić, protiv rješenja tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, KLASA: UP/II-034-02/18-01/1054, URBROJ: 354-01/19-6 od 7. siječnja 2019., uz sudjelovanje zainteresiranih osoba KONČAR-Elektronika i Informatika d.d., Zagreb, Fallerovo šetalište 22, SOFTLINE d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 80 i SOFTLINE Services Kft, Budimpešta, Galagonya u. 5, Mađarska, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj dana 25. travnja 2019.

presudio je

- I. Poništava se rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, KLASA: UP/II-034-02/18-01/1054, URBROJ: 354-01/19-6 od 7. siječnja 2019.
- II. Odbija se žalba SOFTLINE d.o.o., Zagreb i SOFTLINE Services Kft, Budimpešta, Mađarska.
- III. Odbija se zahtjev SOFTLINE d.o.o., Zagreb i SOFTLINE Services Kft, Budimpešta, Mađarska da im tužitelj naknadi trošak žalbenog postupka u iznosu od 10.000,00 kn.
- IV. Nalaže se SOFTLINE d.o.o., Zagreb i SOFTLINE Services Kft, Budimpešta, Mađarska da tužitelju naknade troškove žalbenog postupka u iznosu od 10.000,00 kn.
- V. Odbija se zahtjev tužitelja da mu tuženik naknadi troškove žalbenog postupka i trošak ovog spora.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženog tijela je povodom žalbe SOFTLINE d.o.o., Zagreb i SOFTLINE Services Kft, Budimpešta, Mađarska, poništena Odluka o odabiru u otvorenom postupku javne nabave s namjerom zaključenja okvirnog sporazuma na 36 mjeseci s jednim gospodarskim subjektom, broj objave: 2018/S OF2- 0029066, predmet nabave: licence za operativne sustave i programe, naručitelja: Hrvatski hidrografski institut, Split- ovdje tužitelja. Ujedno je tužitelju tim rješenjem naloženo da žaliteljima plati troškove žalbenog postupka u iznosu od 10.000,00 kn.

Protiv ovakvog rješenja tuženika, tužitelj je pokrenuo upravni spor jer tuženik nije postupao prema pravilima postupka, jer je pogrešno primijenio zakonske i podzakonske

propise koji reguliraju predmetnu materiju, pogrešno je i nepotpuno ocijenio navode tužitelja u odgovoru na žalbu te je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje.

U tužbi pojašnjava da je, kao naručitelj, 22.listopada 2018. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave objavio poziv na nadmetanje te dokumentaciju za nadmetanje u otvorenom postupku javne nabave s namjerom zaključenja okvirnog sporazuma na 36 mjeseci s jednim gospodarskim subjektom, broj objave: 2018/S OF2-0029066, predmet nabave: licence za operativne sustave i programe. U predmetnom postupku nabave pristigle su dvije ponude od kojih je tužitelj jednu ocijenio valjanom te je 30. studenog 2018. donio Odluku o odabiru, KLASA:330-01/18-01/08, URBROJ:561-01-18-4134, kojom odlukom je kao najpovoljniju odabrao ponudu ponuditelja Končar-elektronika i informatika d.d. Zagreb.

Protiv Odluke o odabiru žalbu su izjavili SOFTLINE d.o.o., Zagreb i SOFTLINE Services Kft, Budimpešta, Mađarska, navodeći, između ostalog da je tužitelj nezakonito odbio ponudu žalitelja koju je prethodno ocijenio ekonomski najpovoljnijom, uz obrazloženje da se radi o nepravilnoj ponudi budući da žalitelj ne ispunjava kriterije za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta, odnosno da nije dokazao da ne postoje razlozi za isključenje iz članka 251. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16, dalje: ZJN) to jest da članovi upravnog, upravljačkog, nadzornog tijela i gospodarski subjekt nisu pravomoćnom presudom osuđeni za kaznena djela navedena u članku 251. stavak 1. ZJN-a, kao i zbog toga što tužitelj sukladno članku 263. stavak 2. ZJN nije pozvao žalitelja da nadopuni ili objasni ažurirane popratne dokumente.

Tužitelj je stava da je postupak proveo u skladu s zakonom u cijelosti, jer je točkom 12.1. Dokumentacije o nabavi (dalje: DON) odredio obvezne osnove za isključenje gospodarskih subjekata sukladno članku 251. stavak 1. ZJN-a te je propisao da za potrebe utvrđivanja da ne postoje okolnosti iz točke 12.1. DON-a gospodarski subjekt u ponudi dostavlja: ispunjeni obrazac Europske jedinstvene dokumentacije o nabavi (dalje u tekstu: ESPD), popunjen (Dio III: Osnove za isključenje, Odjeljak A: osnove povezane kaznenim presudama). Također je odredio i da će prije donošenja odluke o odabiru od ponuditelja koji je dostavio ekonomski najpovoljniju ponudu zatražiti da u primjerenom roku, ne kraćem od 5 dana, dostavi ažurirane popratne dokumente kojima dokazuje da, između ostalog, ne postoje osnove za isključenje iz članka 251. i članka 252., u skladu s člankom 265. ZJN-a, odnosno: izvadak iz kaznene evidencije ili drugog odgovarajućeg registra ili, ako to nije moguće, jednakovrijedni dokument nadležne sudske ili upravne vlasti u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta, odnosno državi čiji je osoba državljanin, ili ako se u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta odnosno državi čiji je osoba državljanin ne izdaju gore navedeni dokumenti ili ako ne obuhvaćaju sve tražene okolnosti, gospodarski subjekt dostavlja: izjavu pod prisegom ili ako izjava pod prisegom prema pravu dotične države ne postoji, izjavu o nekažnjavanju davatelja s ovjerenim potpisom kod nadležne sudske ili upravne vlasti, javnog bilježnika ili strukovnog ili trgovinskog tijela u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta, odnosno državi čiji je osoba državljanin.

Dana 21. studenog 2018., tijekom postupka pregleda ocjene ponuda, tužitelj je od žalitelja zatražio nadopunu dokumenata sukladno članku 262. stavak 2., a u svezi s člankom 263. stavak 1. i 2. ZJN, ostavivši mu za to rok od 7 dana.

Žalitelj- Zajednica ponuditelja je u ostavljenom roku, dostavila dvije Izjave o nekažnjavanju, ovjerene kod javnog bilježnika Joze Rotima u Zagrebu, broj: OV-9361/2018 od 28.studenog 2018. i OV-9322/2018 od 27. studenog 2018. kojom se za gospodarske subjekte i sve osobe koje imaju ovlasti zastupanja izjavljuje da nisu pravomoćnom presudom osuđeni za djela iz članka 251 ZJN-a kao ni za odgovarajuća kaznena djela koja,

prema nacionalnim propisima države čiji su državljani, obuhvaćaju razloge za isključenje iz članka 57. stavak 1. točke. od (a) do (f) Direktive 2014/24/EU.

Nakon što je zaprimio navedene ažurirane popratne dokumente i nakon uvida u bazu podataka e-Certis, a sve sukladno članku 269. ZJN, tužitelj je utvrdio da je žalitelj imao mogućnost u državi svojeg poslovnog nastana odnosno u državi čiji su državljani članovi upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela ili imaju ovlasti za zastupanje, donošenje odluka ili nadzora tog gospodarskog subjekta ishoditi tražene dokumente, jer u tim državama postoje javna tijela koja te dokumente izdaju.

Dakle, bilo je moguće i obvezatno postupiti u skladu s člankom 262. stavak 1. i 2. ZJN-a., što žalitelj nije učinio.

Tužitelj posebno ističe da je žalitelj u ESPD obrascu svojom izjavom potvrdio da će moći na zahtjev i bez odgode, dostaviti valjane dokumente, o čemu tuženik nije vodio računa te je na taj način povrijedio odredbe ZJN-a.

Dodaje da dokumentacija kojom se dokazuje osnovu za isključenje gospodarskih subjekata, ne podliježe pojašnjenju ili dopuni u skladu s odredbom članka 263. stavak 2. ZJN-a pa je tužitelj, primjenom kogentne zakonske norme, odbio ponudu ponuditelja zajednica ponuditelja Softline d.o.o. Zagreb i Softline Services Kft, Budapest, Mađarska. Protivno zaključcima tuženika, sve navedeno jasno je pojašnjeno u Odluci o odabiru, čiji je sastavni dio Zapisnik o ocjeni ponuda.

Stava je da je tuženik pravnim shvaćanjem o obvezi primjene instituta pojašnjenja dostave ažuriranih popratnih dokumenata iz članka 263. stavak 2. ZJN-a postupio suprotno kogentnim odredbama članka 251. i 265. stavak 1. točka 1. i stavak 2. ZJN-a, čime je, u bitnom narušio načelo vladavine prava i pravne sigurnosti kao i načelo jednakog tretmana, jer je žalitelju dopustio da suprotno, DON-u i odredbama ZJN-a, izbjegne dostavu zakonom propisanih dokumenata/dokaza, a koji su osnova za isključenje iz daljnjeg tijeka postupka javne nabave, čime je odabranog ponuditelja doveo u nepovoljniji položaj te osobito pravnu sigurnost u postupku javne nabave.

Odlukom tuženika da se mora primijeniti institut pojašnjenja, dakle da se žalitelja još jednom pozove da pojasni zašto nije dostavio dokaz koji je bio po zakonu u obvezi dostaviti, predstavlja pregovaranje te izravno pogodovanje žalitelju, a što je suprotno odredbama ZJN-a.

Zbog svega navedenog predlaže poništiti rješenje tuženika te zahtjeva da mu tuženik naknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 10.000,00 kn i trošak ovog spora.

U odgovoru na tužbu tuženik u bitnom navodi da razlog poništavanja Odluke o odabiru ne leži u obvezi pojašnjavanja ažurirane popratne dokumentacije vezane za isključenje gospodarskih subjekata, već u tome što tužitelj nije obrazložio razloge zbog kojih nije žalitelja pozvao na dodatno pojašnjenje dostavljenih dokumenata. Smatra da tužitelj nema pravo naplatiti trošak žalbenog postupka od tuženika, jer tuženik nije stranka žalbenog postupka.

Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Po primitku tužbe tužitelja Sud je pozvao tužitelja da u primjerenom roku dostavi potreban broj primjeraka tužbe, radi njihove distribucije svim strankama postupka. Nakon udovoljenja traženom, Sud je tuženika 5. ožujka 2019. i sve zainteresirane osobe 20. ožujka 2019. pozvao da se u roku, primjerenom hitnosti postupka, očituju na navode tužbe i tužbeni zahtjev, čemu je tek 3. travnja 2019. udovoljio tuženik, dok zainteresirane osobe svoje očitovanje nisu dostavile.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Iz podataka spisa, tužbe, očitovanja tuženika i javne objave predmetnog DON-a na poveznici <https://eojn.nn.hr/Oglasnik> proizlazi da je ovdje tužitelj, kao naručitelj u otvorenom postupku javne nabave s namjerom zaključenja okvirnog sporazuma na 36 mjeseci s jednim gospodarskim subjektom, objavio natječajnu dokumentaciju broj objave: 2018/S OF2-0029066, predmet nabave: licence za operativne sustave i programe i nakon provedenog postupka 30. studenog 2018. donio Odluku o odabiru, KLASA: 330-01/18-01/08, URBROJ: 561-01-18-4134, kojom je, kao ekonomski najpovoljniju, odabrao ponudu ponuditelja Končar-elektronika i informatika d.d. Zagreb.

Povodom žalbe SOFTLINE d.o.o., Zagreb i SOFTLINE Services Kft, Budimpešta, Mađarska, tuženik je poništio naznačenu Odluku o odabiru i ujedno je tužitelju naložio da žaliteljima plati troškove žalbenog postupka u iznosu od 10.000,00 kn.

Prema navodima odgovora na tužbu i obrazloženju osporenog rješenja, tuženik nije našao povreda postupka na koje pazi po službenoj dužnosti. U žalbenom postupku tuženik je utvrdio i da je tužitelj dana 19. studenog 2018. godine putem sustava EOJN izvršio dohvat dokumenata, potvrda iz kaznene evidencije za ovlaštenike fizičke osobe, odnosno zatražio Izvadak iz kaznene evidencije za odabranog ponuditelja Končar- elektronika i informatika d.d. Zagreb i tako pribavio dokaz o nekažnjavanju za osobe ovlaštene za zastupanje gospodarskog subjekta.

Međutim, uvidom u zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda tuženik je utvrdio da je tužitelj u postupku pregleda i ocjene ponuda pozvao ponuditelja čija je ponuda ocjenjena kao ekonomski najpovoljnija, konkretno, žalitelja zajednicu ponuditelja Softline d.o.o., Zagreb i Softline Services Kft., Budapest, Mađarska, na dostavu ažuriranih popratnih dokumenata u smislu članka 263. stavka 1. ZJN-a, ali da nije primijenio institut pojašnjenja odnosno upotpunjavanja ponuda iz članka 263. stavak 2. ZJN-a u odnosu na dokumente žalitelja dostavljene radi dokazivanja nepostojanja razloga za isključenje ponuditelja iz članka 251. ZJN-a niti je obrazložio razloge neprimjene navedenog instituta u smislu članka 263. stavka 5. ZJN-a.

Prema ocjeni tuženika iz osporenog rješenja, tužitelj je u konkretnom slučaju trebao primijeniti institut pojašnjenja dostave ažuriranih popratnih dokumenata iz članka 263. stavak 2. ZJN-a, odnosno ukoliko nije primijenio navedeni institut pojašnjenja dostave ažuriranih popratnih dokumenata bio je obavezan u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda obrazložiti razloge ne postupanja u smislu članka 263. stavka 2. ZJN-a pa je tuženik, slijedom toga žalbeni navod ocijenio kao osnovan i poništio odluku o odabiru.

U odgovoru na tužbu tuženik pojašnjava da je jedini razlog poništavanju Odluke o odabiru utvrđenje da tužitelj u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda nije obrazložio zašto žalitelja nije ponovno pozvao na pojašnjenje naknadno dostavljene dokumentacije koja se odnosi na isključenje gospodarskog subjekta, iznoseći stav da dokumentacija kojom se dokazuje nepostojanje razloga za isključenje gospodarskih subjekata nije dokumentacija koja ne podliježe primjeni članka 263. stavka 2. ZJN-a pa onda time i obvezi pojašnjenja razloga za neprimjenu tog instituta iz stavka 5. ovog članka ZJN-a.

Suprotno izraženom stavu tuženika, ovaj Sud nalazi da pitanje dokazivanja da ne postoje razlozi za isključenje gospodarskih subjekata treba tumačiti u skladu s strogom odredbom članka 251. ZJN-a, koja određuje osnove za obvezno isključenje i nalaže naručitelju da ponuditelja za kojeg se utvrdi da propisani osnovi za isključenje postoje, mora, u bilo kojoj fazi postupka, isključiti iz postupka javne nabave. Prema tome dokazi da ne postoji osnova za isključenje iz članka 251. stavak 2. su dokazi koje propisuje članak 265. stavak 1. točka 3. ZJN-a, a tek ako takvi dokazi nisu dobavljeni mogu se prihvatiti dokazi iz stavka 3. ovog članka ZJN-a.

Iz navedenog proizlazi da ponuditelj koji je, kao u ovom slučaju, prema predmetnom DON-u, bio obvezan uz ponudu dostaviti dokaze da osnove za isključenje iz članka 251. stavka 2. ne postoje, što nije učinio, već je dostavio preliminarni dokaz - Europsku jedinstvenu dokumentaciju o nabavi (European Single Procurement Document – ESPD) iz članka 260. ZJN-a, u kojoj je izjavio da ažurirane dokumente može dostaviti.

Nakon toga ga je tužitelj, u skladu s DON-om i u skladu s člankom 262. stavkom 1. pozvao da dostavi dokaze iz članka 265. stavak 1. točka 3. ZJN-a, a tek ako takvi dokazi nisu dobavljeni dokaze iz stavka 3. tog članka ZJN-a, čemu žalitelj nije udovoljio, već je umjesto relevantnih, u ovom slučaju dobavljenih potvrda nadležnih tijela, dostavio po javnom bilježniku ovjerovljene izjave, koje ne predstavljaju traženi dokaz, pošto su žalitelji gospodarski subjekti i njihovi ovlaštani predstavnici registrirani, odnosno državljani država u kojima se relevantne potvrde mogu ishoditi.

Obzirom na značaj dokaza da ne postoje osnove za isključenje gospodarskog subjekta i ozbiljnu posljedicu- obvezu isključenje, koja slijedi ako odgovarajući dokazi nisu dostavljeni, po ocjeni ovog Suda, tužitelj je ponudu žalitelja osnovano ocijenio nevaljalom, a prethodno nije bio dužan ponovno pozvati žalitelje da dodatno pojašne naknadno dostavljene dokaze nepostojanja osnova za njihovo isključenje.

Naime, odredba članka 262. stavka 2. ZJN-a daje mogućnost naručitelju da ponuditelja koji je naknadno po pozivu dostavio ažurirane dokumente koji dopunjuju ponudu, ponovno pozove na dodatna pojašnjenja, ali to nije obveza naručitelja.

U konkretnom slučaju je tužitelj u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda detaljno izložio tijek komunikacije s žaliteljem i obrazložio razloge neprihvatanja ponude, uz jasno pojašnjenje da se radi o, iz DON-a obvezujuće dokumentacije ponude, koju žalitelj ni nakon dodatnog poziva nije dostavio, zbog čega Sud nalazi da izostanak valjanih dokaza da ne postoje osnove za isključenje predstavlja razlog za isključenje gospodarskog subjekta iz danjeg postupka javne nabave.

Stoga po tužitelju izloženi razlozi neprihvatanja ponude žalitelja, obzirom da je riječ o razlozima za isključenje, predstavljaju valjano obrazloženje razloga zbog kojeg nije korišten institut ponovnog pozivanja na pojašnjavanje naknadno dostavljene dokumentacije.

Zbog navedenog Sud je ocijenio da je tuženik arbitrarnim i pretjerano formalističkim tumačenjem odredbe članka 262. stavka 5. ZJN-a povrijedio zakon na štetu tužitelja.

Žalba žalitelja nije osnovana.

Osim razloga zbog kojih je poništeno rješenje tuženika, ostali žalbeni prigovori žalitelja nemaju podlogu u dokumentaciji ovog predmeta.

Naime, iz žalbom pobijane Odluku o odabiru proizlazi da su u njoj, u smislu članka 302. stavka 5. ZJN-a navedeni svi potrebni podaci i to: podaci o javnom naručitelju, predmetu nabave, procijenjenoj vrijednosti predmeta nabave, naziv ponuditelja čija je ponuda odabrana za sklapanje ugovora o javnoj nabavi ili naziv jednog ili više gospodarskih subjekata za sklapanje okvirnog sporazuma, razloge odabira, obilježja i prednosti odabrane ponude, rok mirovanja i uputa o pravnom lijeku kao i datum donošenja te potpis odgovorne osobe. Nadalje, iz točke II izreke Odluke proizlazi da prilog Odluci čini javno objavljeni zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda u kojem zapisniku se navodi kriterij za odabir ponude odabranih ponuditelja kao i analiza valjanih ponuda prema kriteriju za odabir ponude, odnosno ekonomski najpovoljnijoj ponudi, kao i razlozi za isključenje i odbijanje ponuda. U smislu članka 301. stavka 8. ZJN-a 2016 javni naručitelj obvezan je uz odluku dostaviti i zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda, te je u predmetnom postupku zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda, kao prilog odluke o odabiru, i dostavljen sudionicima u postupku javnom objavom putem sustava EOJN. Slijedom navedenog, s obzirom da su razlozi isključenja, odnosno odbijanja

ponude navedeni u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda kao sastavnom dijelu odluke o odabiru, žalbeni navod da Odluka ne sadrži napisano nije osnovan.

Isto tako nije osnovan ni žalbeni prigovor da tužitelj nije na pravilan način i uz jednaki tretman proveo postupak u vezi s dokazivanjem da ne postoje osnove za isključenje odabranog ponuditelja jer je uvidom u dokumentaciju postupka utvrđeno je da je tužitelj dana 19. studenog 2018. godine putem sustava EOJN izvršio dohvat dokumenata, potvrda iz kaznene evidencije za ovlaštenike fizičke osobe, odnosno zatražio Izvadak iz kaznene evidencije za odabranog ponuditelja Končar- elektronika i informatika d.d. Zagreb, a 29. studenog 2018. zatražena nadopuna dokumenta sukladno članku 262. stavak 2., a u svezi s člankom 263. stavak 1. i 2. ZJN-a, za gospodarski subjekt, što je sve zatraženo i od žalitelja.

Za razliku od žalitelja, odabrani ponuditelj je dostavio traženu dokumentaciju, a tužitelj je, postupajući u smislu članka 265. ZJN-a, kao i kod ocjene ponude žalitelja, najprije dohvatom iz kaznene evidencije pribavio dokaze za fizičke osobe ovlaštene za zastupanje gospodarskog subjekta ponuditelja i od ponuditelja zatražio dostavu dokaza za gospodarski subjekt s obzirom da se dohvatom iz kaznene evidencije dokaz o nekažnjavanju ne može pribaviti za gospodarski subjekt radi čega je prihvaćena ovjerovljena izjava ovlaštene osobe.

Zbog navedenog je žalba zajednice ponuditelja Softline d.o.o., Zagreb i Softline Services Kft., Budimpešta, Madarska, odbijena kao neosnovana.

Žalitelji nemaju pravo na naknadu zatraženih troškova žalbenog postupka jer u tom postupku nisu uspjeli, pa se odluka o odbijanju tog zahtjeva temelji na odredbi članka 431. stavak 4. ZJN.

Tužitelji koji su presudom ovog Suda uspjeli i u žalbenom postupku, imaju temeljem članka 431. stavak 3. ZJN-a, pravo od zainteresiranih Softline d.o.o., Zagreb i Softline Services Kft., Budimpešta, Madarska, naplatiti trošak žalbenog postupka u iznosu od 10.000,00 kn prema članku 430. stavak 1. točka 3. ZJN-a.

Tužitelji, međutim žalbeni trošak ne mogu naplatiti od tuženika jer tuženik nije stranka žalbenog postupka, već tijelo koje u žalbenom postupku odlučuje o žalbi.

Tužitelj bi od tuženika mogao naplatiti trošak ovog spora u skladu s člankom 79 stavkom 4. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16 i 29/17. dalje ZUS), da je takav trošak određeno zatražio, kako konkretnog zahtjeva tužitelja u vezi s troškom spora nema, to je odluka o trošku donesena temeljem članka 79. stavka 6. ZUS-a.

Ova presuda je donesena temeljem članka 58. stavka 1. ZUS-a u vezi s člankom 434. stavak 4. ZJN-a.

U Zagrebu, 25. travnja 2019.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović, v.r.

Za točnost otpravka – ovlaštena službenik

